

Инокентий.

Добръ вечеръ, Дине. Какво те е тѣй по вечера—

Динко.

(Малко запѣхтянъ), (Погледва го като че ще му каже тайна).

Инокентий.

Че какво ще е?

Динко.

(Погледва нерѣшително)
(Еремия забѣлѣзва това и като кимва на Бистра пзлизать).

V

Инокентий.

Пакъ нѣщо бързо?

Динко.

Додохъ да си поприказваме: не може ли да се направи нѣщо, по твойта работа съ духовния смѣдъ?

Инокентий.

Каквото ще да става. За мене вече връщание нѣма.

Динко.

Какъ връщание?

Инокентий.

Азъ отидохъ много далечъ.

Динко.

(Погледва смутено)

Инокентий.

(Става и поразтревоженъ отива до прозореца) Въ мене стана голѣмъ прѣвратъ.

Динко.

(Не схвананъ е смисълъта) Отслабнахъ си—изгледвамъ боленъ.